

N:o 4.

Toukokuulla 1900. 5:s vuosikerta.

Tilaushinta:
1 mrk. vuodelta.

Toimittajat:
I. Savolainen ja K. Reponen.

Sisältö: Kertomus Helsingin kuuroykkäinyhdistyksen toiminnasta, toimintavuonna 1899. — Saarnamatkoilta v. 1899. — Kirjeitä kuuroykyiltä I., II. — Kuuroykkä-lapsi. — Suola. — Myi itsensä. — Pieniä tietoja. — Ilmoitus.

Kertomus

Helsingin kuuroykkäinyhdistyksen toiminnasta, toimintavuonna 1899.

Kirjoitettu sunnuntaikokoukseen tammikuun 28 p. 1900.

Viimeksi kulunut, Suomelle niin kovakohtaloinen vuosi on Helsingin kuuroykkäinyhdistykselläkin ollut koettelemuksen vuosi useammassa suhteessa. Kaikkia sydämiä ja mieliä järkyttäneiden myrskyjen mainingit ovat vierineet kuuroykkäin hiljaiseen maailmaankin, ja vaikka he ruumiinvikansa tähden eivät voikaan toimi-

vina ottaa osaa isänmaallisiin harrastuksiin, jotka ovat päivän tunnussana, vaan ovat niin sanoakseni näiden ulkopuolella, niin he kuitenkin täysin käsittävät uhkaavan vaaran.

Yhdistystä on sitä paitsi kohdannut vahinko, joka on suoranaisesti ja kipeästi koskenut sen elämään, synnyttänyt aukon, jota on vaikea, jopa mahdotonkin täyttää. Maaliskuu 15 päivänä kuoli nimittäin lahjakas ja lämminsydäminen kuuromykkäin ystävä, kuvanveistäjä *Albert Tallroth*, joka ollen itse kuuromykkä, oli Helsingin kuuromykkäinyhdistyksen ensimmäisiä perustajia, sen ensimmäinen varapuheenjohtaja ja toimeliain jäsen.

Vuosikertomuksen ahtaaseen alaan ei mahdu kertomus Albert Tallrothin elämäntyöstä. Mainittakoon ainoastaan, että hänen alkuunpanostaan on perustettu kuuromykkäinyhdistyksiä Vaasaan, Ilmajolle ja Tampereelle, ja että hänen pontevan toimintansa avulla saatiin Helsingin kuuromykkäinyhdistys syntymään. Tallroth oli vielä saanut kunniaakaan tehtävän suorittaa osan kuvanveistotöitä Suomen näyttelypaviljonkia varten Pariisissa ja aloittanut jo valmistavia töitä, kun viikatemies korjasi kukoistavan taiteilijan vesan — katkaisten niinkuin usein ennenkin juuri parhaan ja rakkaimman.

Yhdistyksen sunnuntaikokous maaliskuun 19 päivänä, joka oli ensimmäinen Tallrothin kuoleman jälkeen, muodostui tietysti surujuhlan luontoiseksi. Varapuheenjohtaja luki *Nya Pressenistä* Tallrothin nekrologin ja puhui lämpimiä sanoja vainajan muistoksi, kehoittaen yhdistyksen jäseniä, etteivät antautuisi surun valtaan, vaan koettaisivat kulkea T:n viittomaa tietä. Varapuheenjohtaja lausui toivonsa ja aikomuksensa olevan kykynsä mukaan täyttää Tallrothin sija ja jatkaa työtä yhdistyksessä hänen hengessään. Herra *Norstedtin* ehdotuksesta päätettiin hankkia yhdistykselle Tallrothin valokuva suuressa muodossa kokoushuoneen seinälle ripustettavaksi. Samassa tilaisuudessa päätti yhdistys koettaa hankkia muistopatsaan Tallrothin haudalle. Tähän tarvittavat varat koottaisiin Suomen kaikkien kuuromykkäin kesken ja otaksuttiin Tallrothin sukulais-tenkin olevan halukkaita antamaan apua. Eräs Tallrothin sukulaisista, joka oli saapuvilla, arveli heidän varmaankin niin tekevän. Tämän mainitun päätöksen nojalla julaistiin „*Tidskrift för döfstumma*“ lehdessä kehoitus, jossa Helsingin kuuromykkäinyhdistyksen johtokunta pyytää niitä Tallrothin sukulaisia ja ystäviä, jotka tahtovat

kannattaa hänen hautapatsaansa pystyttämistä, lähettämään varoja Helsingin kuuromykkäinyhdistyksen rahastonhoitajalle. Ja johtokunta katsoi sopivimmaksi jättää patsaan pystyttämisen Vaasan kuuromykkäinyhdistyksen toimeksi, kun Tallroth on haudattu kotiseudullensa Vaasaan. Kun kehoitus ei toivottua tulosta tuottanut ja varoja tuli ainoastaan yhdeltä suunnalta, nimittäin Vaasan kuuromykkäinyhdistykseltä sen rahastonhoitajan, neiti *Anna Lindenin* kautta, päätti Helsingin kuuromykkäinyhdistys lykätä keräyksen kesäksi 1900, jolloin luultavasti suuri joukko kuuromykkiä on tänne odotettavissa.

Helsingin kuuromykkäinyhdistys, joka maaliskuun 10 päivä 1900 on ollut olemassa viisi vuotta, on nimittäin päättänyt kesällä viettä viisivuotista juhlaansa ja tämän juhlan yhteyteen toimittaa yleisen kuuromykkäinkokouksen Helsinkiin, luultavasti belluntain aikaan. Juhlatoimikuntaan kuuluu yhdistyksen johtokunta ja sen lisäksi herra *F. Hirn*, rouva *M. Hirn*, rouva *E. Eklund* ja herra *E. Klöfverskjöld*. Juhlatoimikunta on laatinut ohjelman ja keskustelukysymyksen esityksen sekä päättänyt toimittaa kiertokirjeen kuuromykille ja kuuromykkäin asioita harrastaville henkilöille, kehoittaen heitä saapumaan kokoukseen. Kiertokirjeessä olisi myös luettelo esitetyistä keskusteluaineista sekä kehoitus lähettämään muita sopivia keskustelukysymyksiä.

Helmikuun 5 päivänä vietti yhdistys kokoushuoneessaan yksinkertaisen Runebergin juhlan, jolloin puheenjohtaja, toimittaja *Hirn* viittauskielellä piti lyhyen esitelmän Runebergistä, erittäin esittäen hänen merkitystään kansamme kansallisuuden tunteen herättäjänä. Yhdistyksen laulukunta esitti viittauskielellä „Maamme“, jota läsnäolijat seisoen katsoivat.

Sunnuntaina helmikuun 12 päivänä, *K. O. Malmin* syntymäpäivänä vietti yhdistys neljännen vuosipäivänsä. Illan ohjelmaan kuului muun muassa viisiosainen näytelmäkappale, esittäen piirteitä Malmin elämästä ja toiminnasta. Kappaleen oli laatinut herra Tallroth ja esiintyjinä olivat, paitsi tekijää, herrat *Stadius*, *Klöfverskjöld*, *Nyman*, *Marja-aho*, *Norstedt*, *Malmström*, *Bernström* ja *Lindström*, rouvat *Klöfverskjöld* ja *Norstedt* sekä neidet *Koroleff* ja *Lindeqvist*.

Helsinginⁿ kuuromykkäinyhdistys on vuoden kuluessa kokoon-
tunut 21:een yleiseen ja 3:een johtokunnan kokoukseen. Kesäkuu-
kausina ei ollut yhtäänⁿ kokousta.

Sunnuntaikokouksessa tammikuun 29 päivänä valittiin sään-
töjen 12 §:n mukaan 2 tarkastajaa (herra *Tallroth* ja rouva *E. Eklund*) ja 2 varatarkastajaa (neiti *Sihvola* ja herra *Lindström*).

Vuosikokous pidettiin maaliskuun 27 päivänä. Sääntöjen mää-
räämiä vaaleja suoritettaessa valittiin puheenjohtajaksi uudestaan toi-
mittaja *Hirn* yksimielisesti. Varapuheenjohtajaksi valittiin herra
litograafi *A. Norstedt* 35:llä äänellä, haja-ääniä saivat neiti *Elma Eklund*,
herra *Hj. Vestling* ja herra *V. Stadius*. Johtokunnan
jäseniksi valittiin sitten suljetuin lipuin: rouva *J. Stadius* (36 ääntä),
herra *V. Stadius* (33 ääntä), neiti *E. Eklund* (32 ääntä), herra *V. Forsius*
(26 ääntä), herrat *Hj. Vestling* ja *A. Norstedt* (22 ääntä)
— kaikki uudestaan. Herra *V. Forsius* oli ennen äänestystä pyy-
tänyt, ettei häntä uudestaan valittaisi sanoen, ettei hänen aikansa
riittänyt tehokkaaseenⁿ osanottoon yhdistyksen toimiin. Mutta kun
yhdistys häntä hartaasti pyysi ja puheenjohtaja perustellussa esi-
tyksessä selitti, kuinka tärkeätä olisi että herra *Forsius* pysyi yh-
distyksen johtokunnan jäsenenä, niin herra *Forsius* suostui jäämään.

Sittenkun puheenjohtaja oli ilmoittanut tilintarkastajain lau-
sunnan yhdistyksen tileistä astui johtokunta ulos, jonka jälkeen sille
myönnettiin tilinpäästö. Sen jälkeen pidetyssä johtokunnan kokouk-
sessa valittiin rouva *J. Stadius* pöytäkirjuriksi ja herra *V. Stadius*
rahastonhoitajaksi, molemmat uudelleen.

Yhdistys on kuluneena vuonna, kuten edellisinäkin, saanut
kaupungin valtuustolta 500 markan suuruisen apurahan ja tämän
avulle voinut edelleen ylläpitää opetuskurssejaan kuuromykkiä var-
ten. Kevätlukukautena olivat opettajina ylioppilas, neiti *Elma Ek-
lund* (ruotsinkielisille), neiti *Th. Roschier* (suomenkielisille) sekä
herra *E. Lück* (opetusta puhemetoodin mukaan). Kevätlukukausi
lopetettiin jo toukokuun 7 päivänä sen johdosta, että neiti *Eklund*
matkusti ulkomaille kieliopintojen harjoittamista varten. Samassa
tilaisuudessa antoi puheenjohtaja neiti *Eklundille* kukkaiskorin, kiit-
täen häntä yhdistyksen puolesta hänen innokkaasta ja hartaasta
työstään yhdistyksessä ja toivotti hänet tervetulleeksi takaisin. Neiti

E. kiitti syvästi liikutettuna tästä odottamattomasta suosionosoituk-
sesta ja lausui lämpimiä jäähyväissanoja läsnäolijoille.

Syyslukukautena olivat opettajina herra *F. Hirn* ja neiti *M. Sihvola* sekä neiti *Erich*.

Yhdistyksellä on ollut onni saada pari rahalahjaa: herra *Lii-
ckiltä* 35 mk., jonka summan hän oli saava palkkiona toimestaan
yhdistyksen opetuskursseissa. Herra *Lück* on jättänyt summan
pohjarahaksi yhdistykselle perustettavaa kirjastoa varten. Tämän
kirjastorahaston johdosta on johtokunta asettanut komitean sopivia
kirjoja hankkimaan. Tähän komiteaan tulivat yhdistyksen puheen-
johtaja sekä herra *F. Hirn* ja rouva *J. Stadius*.

Neiti *Thekla Roschier* on niinkään luovuttanut hänelle tule-
vasta palkkiosta hänen opetustoimestaan yhdistyksen kurseissa 25
markkaa, lausuen sen toivomuksen, että tämä summa käytettäisiin
Albert Tallrothin muiston kunnioittamiseksi tavalla, jonka yhdistys
katsoo sopivimmaksi. Rouva *J. Stadiusen* esityksestä määrättiin
tämä summa pohjaksi stipendiahoon matkustavia asiamiehiä var-
ten, joiden tulisi koettaa saada maamme kuuromykkiä liittymään
yhdistyksiksi, aate, jota *Tallroth* oli innokkaasti kannattanut. Yh-
distys on lausunut lahjoittajille sydämmellisen kiitoksen.

Yhdistys oli valitettavasti pakoitettu kesäkuun 1 päivästä
muuttamaan entisestä huoneustosta, neiti *Tavaststjernan* koulusta,
jossa se on kahden vuoden kuluessa kokoonnut, ja joka sille oli
kaikin puolin sopiva ja halpakin. Neiti *T.* oli nimittäin luopunut
huoneustostaan ja samalla oli yhdistyskin huoneetta. Yhdistys sai
sittemmin kokouspaikan neiti *Martha Eklundin* lastentarhan huone-
ustossa, Yrjönkatu 24, jota yhdistys saa 250 markan maksua vas-
taan käyttää kahtena arkipäivän iltapäivänä ja sunnuntaisin.

Tähän tulee lisäksi kustannukset valosta ja siivoamisesta. Ja
kun yhdistys vielä on katsonut täytyvänsä hankkia omia huone-
kaluja, niin on tämän vuoden menoluettelo kohonnut melkoista suu-
remmaksi kuin edellisten vuosien. Lisäksi on huomattava, että kol-
mas osa jäsenten vuosimaksuista siirretään sairasapukassaan, joten
tulot melkoisesti vähenevät. Tästä kaikesta näkyy, kuinka toivot-
tavaa olisi, että yhdistys edullisilla ehdoilla pääsisi oman katon alle.
Muiden kanssa yhteisen huoneuston käyttäminen on monta kertaa
huomattu perin hankalaksi, kun huonekalut ovat joka kokousta var-

ten muutettavat eikä yhdistyksen kalustoa voida kunnollisesti järjestää ja säilyttää. Syyskuun 17 päivänä yhdistys vihki uuden huoneustonsa ja kalustonsa yksinkertaiselle juhllaisuudella. Samassa tilaisuudessa lausuttiin tervetulleeksi entinen kuuromykkäin opettaja *F. Hirn*, Helsingin kuuromykkäinyhdistyksen kunniapuheenjohtaja ja hänen rouvansa, jotka ovat muuttaneet tänne Turusta, oltuaan siellä yhdistyselämän keskuksena. Helsingin kuuromykkäinyhdistys pitää onnenansa saada lukea nämä jalot, laajoissa piireissä kunnioitetut ja rakastetut henkilöt toimivien jäsentensä joukkoon.

Yhdistys on päättänyt viisivuotista juhlaansa varten toteuttaa kauan vireillä olleen aikeensa hankkia itselleen lipun. Valiokunta, johon kuuluivat rouvat *Hirn*, *Eklund*, *Lindström* ja *Hasselmann*, on saanut huolekseen lipun toimittamisen kuuromykkäin kokoukseen: kesäkuussa.

Neiti *Sihvola* lausui kokouksessa syyskuun 10 päivänä toivonsa päästä teentarjoiluvaliokunnasta, koska tähän kuuluvat toimet estivät häntä seuraamasta yhdistyksen keskusteluita. Rouva *Lindströmin* esityksestä päätettiin, että yhdistyksen jäsenet kukin vuorollaan pitäisivät huolen teentarjoilusta, joten oikeus tapahtuisi. Teentarjoilurahaston otti syksystä saakka huostaansa neiti *Irene Tegengren*, koska yhdistyksen rahastonhoitaja ei enää katsonut joutavansa hoitaa tätä tähän saakka hoitamaansa tointa.

Yhdistyksen sunnuntaikokouksessa lokakuun 29 päivänä herra E. Klöfverskjöld omasta alkuunpanostaan asetti esiin listan rahan keräystä varten edustajan lähettämiseksi ensi kesänä pidettävään kuuromykkäin kokoukseen Pariisissa. Pienempi summa merkittiin paikalla. Eräässä myöhemmässä kokouksessa valittiin herra *Klöfverskjöld* tätä rahastoa hoitamaan ja herrat *F. Hirn* ja *V. Stadius* tarkastajiksi.

Yhdistyksen jäsenistä on vuoden kuluessa kaksi kuollut: *Albert Tallroth* ja *A. Andsten*, yksi muuttanut pois paikkakunnalta ja kaksi eronnut, liittyäkseen vasta muodostettuun „Kuuromykkäin auttajayhdistykseen“. Kuusitoista uutta jäsentä on yhdistykseen liittynyt; niistä on kaksitoista kuuromykkää ja neljä kuulevaa. Yhdistyksen koko jäsenluku on nyt 53 kuuromykkää ja 13 kuulevaa, yhteensä 66 jäsentä. Jäsenluku on lisääntynyt kymmenellä,

Yhdistys on ilolla kuullut sanoman, että eräässä pappeinkokouksessa Kuopiossa sekä Turun kirkolliskokouksessa on nostettu kysymys Suomen kuuromykkäin sielunhoidosta ja keskusteltu siitä. Kirkolliskokouksessa päätettiin Hänen Majesteetiltaan anoa, että asetettaisiin valtion palkkaama matkapappi aistivallisia varten. Yhdistyksellä on siis toivo nähdä yhden hartaimpia toivomuksiaan toteutuvan.

Herran ehtoollisen ja jumalanpalveluksen kuuromykkiä varten oli kesällä toimeenpannut vanhassa kirkossa pastori *Nordman* Turusta. Joukko kuuromykkiä oli lähiseudulta saapunut tänne tähän tilaisuuteen.

Yhdistyksessä on vuoden kuluessa pidetty seuraavat esitelmät: „Historiallinen kuvaus Suomen aikaisemmista vaiheista“; „Runeberg’in merkitys kansallisrunoilijana“; „Huhut maanjaosta“; „Katsaus ylimääräisten valtiopäiväin toimintaan“; „Sanomalehtien lakkautuksista“, pitänyt toimittaja *Julius Hirn*. — „Vendla Gustava Avelan“, pitänyt herra *F. Hirn*, joka sitä paitsi on kertonut sat. ja kertomuksia. — „Kuolemasta“ ja raittiusesitelmä, kuvilla valaistu, pitänyt neiti *Elma Eklund*, joka sitä paitsi on pitänyt useita uskonnollisia esitelmiä. — „Siirtolaisuudesta“; „Sanomalehtien päivistä“, pitänyt herra *A. Norstedt*, joka on myös esittänyt sepittämänsä „Laulun tähdelle“. — „Ameriikasta“, pitänyt herra *Valter Stadius*, joka vielä on kertonut muutamia La Fontainen satuja ja näyttänyt niihin kuuluvia kuvia. — Herrat *Hj. Vestling*, *Antikainen*, *Nyman*, *Henriksson* ja neiti *Irene Tegengren* ovat kuvauksien kautta tosielämästä sekä kertomalla humoristisia kertomuksia ja neiti *Sihvola* esittämällä kappaleita „Kuuromykkäin lehdestä“ edistäneet hauskutta yhdistyksen sunnuntaikokouksissa.

Yhdistyksen johtokunta on tilannut 10 kappaletta „Tidskrift för döfstumma“ lehteä vuodelta 1899 ilmaiseksi jaettavaksi varattomille jäsenille.

Yhdistyksen taloudellinen asema näkyy rahastonhoitajan kertomuksesta, joka varustettuna tarkastajien lausunnolla tähän liitetään.

Johtokunnan puolesta:

Julia Stadius.

Yhdistyksen pöytäkirjuri.

Saarnamatkoilta v. 1899.

(Mukaelma pastori E. J. K. Luoman matkakertomuksesta).

Viime vuonna kouluhallitus pyysi senaatilta että pastoreille, A. E. Nordmanille ja E. J. K. Luomalle annettaisiin rahaa, että he saisivat erittäinkin kesä-aikana matkustella pitämässä jumalanpalveluksia kuuromykillä ja edistämässä kuuromykk. sielunhoitoa. Senaatti myönsi heille matkarahat kahden vuoden ajaksi. Pastori Luoma matkusti ensin pääsiäisen aikana Tampereelle. Hän oli ennenkin ollut Tampereella, sentähden hän tunsu Tampereen kuuromykät. Siellä oli pari kolme entistä, pastori Luoman oppilasta. Hän halusi heitä taas nähdä. Hän tahtoi heitä neuvoa Jumalan sanalla. Hän oli edeltäpäin ilmoittanut Tampereen kuuromykillä että hän tulee Tampereelle Pitkänperjantain edellisenä päivänä ja pitää jumalanpalveluksen silloin. Kuuromykät saivat itse määrätä paikan, jossa pastori Luoma saarnasi heille. Kolmekymmentä kuuromykkää tuli jumalanpalvelukseen. Pastori saarnasi heille, että Pitkäperjantaijuhla on hyvin merkillinen ja suuri juhla. Silloin Vapahtajamme kärsi ja kuoli meidän synteimme edestä. Pitkänperjantaina saarnasi hän samassa huoneessa. Toisena pääsiäispäivänä piti pastori Luoma saarnan Tampereen kirkossa. Silloin hän myös jakoi Herran Ehtoollista kuuromykillä. 22 kuuromykkää kävi Herran Ehtoollisella. Tampereen kuuromykkäin elämästä ei pastori kuullut ylipäänsä pahaa. Hänelle kuitenkin puhuttiin, että yksi kuuromykkä on juoppo. Tämä kuuromykkä ei ole suomalainen. Hän kuului viettelevän toisia kuuromykkiä myös juomaan. Mutta eivät Tampereen kuuromykät kuitenkaan ole seuranneet häntä, vaikka hän viettei. Pastori Luoma tui näkemään että Tampereen kuuromykät vihasivat juoppoa kuuromykkää. Hän huomasi, että kuuromykillä Tampereella pitäisi olla johtaja. Yksi kuuromykkä kyllä koettaa siellä auttaa kaikin voimin toisia kuuromykkiä. Pastori toivoo, että joka paikassa missä kuuromykkiä on enemmän, pitäisi jonkun kuulevan ihmisen johtaa heitä. Kuuleva voisi paremmin ohjata kuuromykkiä. Kuuromykät ovat niinkuin isot lapset. Kun heillä on hyvä johtaja niin he edistyvät hyvin. Mutta jos heillä ei ole semmoista, niin lankeevat he kevytmielisiin tekoihin. Sillä he eivät

ymmärrä aina eroittaa hyvää ja pahaa. He näet näkevät kaikelaista pahuutta kuulevilta ihmisiltä. He luulevat ettei se olekaan pahaa, kun muutkin niin tekevät.

„Kun kouluni loppui, menin heti Kurikkaan kesän alussa. Tahdoin myöskin kiirehtää Pietarsaareen. Tahdoin tutustua enemmän niiden kuuromykkäin kanssa, jotka sitten laskin Herran Ehtoolliselle. Kurikkaan oli tullut hyvin paljon kuuromykkiä. Paitsi Kurikan pitäjämästä, oli heitä tullut Ilmajoelta, Seinäjoelta, Kauhaajoelta ja Jalasjärveltä. Kuuromykkiä oli Herran Ehtoollisella 34. Jumalanpalvelus pidettiin Kurikan kirkossa kesäk. 6 p. Yhden kuuromykan valmistin ensi kerran Herran Ehtoolliselle. Ennen jumalanpalvelusta Kokoonnuimme kuuromykk. koululla ja pappilassa. Silloin puhelin kuuromykkien kanssa uskonnon asioita. Tahdoin heille muistuttaa mieleen mitä heille oli ennen opetettu. Toisilla kuuromykillä oli vielä muistissa niistä asioista, toiset olivat paljon unhoittaneet. He katsoivat tarkkaavaisesti opetusta. Kun eri kouluissa käytetään erilaisia merkkejä, niin meni vähän aikaa, ennenkuin täydellisesti ymmärsimme toisiamme. Kirkkoon menimme iltapäivällä kello 6. Sinne tuli paljon kuuleviakin ihmisiä. Olin edellisenä sunnuntaina kuulututtanut kirkossa, että tiistaina pidän jumalanpalveluksen kirkossa. Puhuin suulla sen minkä kuuromykillä viittasin. Kuulevatkin ihmiset siten ymmärsivät saarnani. Moni kuuleva olikin siitä iloinen.

Ystävälliset jäähyväiset sanoittuani matkustin Pietarsaareen. Seuraavana päivänä saavuin sinne. Silloin jo keskustelin niiden oppilaiden kanssa, jotka aion valmistan Herran Ehtoolliselle. Neljänä päivänä keskustelin heidän kanssaan, niistä asioista. Siinä ajassa ennätimme hyvin toisiimme tutustua. Kuuromykät olivat hartaita ja tarkkaavaisia. Heidän kasvoistaan näin että he pitivät tätä toimitusta tärkeänä. Ripille päästäminen tapahtui koululla. Sinne oli tullut paljon kuuromykkiä, naineita, naimattomia, koulun entisiä oppilaita y. m., läheltä ja etempää. Heitä oli kaikkiaan noin 70. Seuraavana päivänä kello 8 aamulla kokoonnuimme kaupungin kirkkoon. Sinne oli myös kokoontunut paljon täysi-aistisia ihmisiä katsomaan kuuromykkäin jumalanpalvelusta. Herran Ehtoollisella kävi 66 kuuromykkää. Sitten taas kokoonnuimme koululle. Siellä tarjosi ystävällinen johtajatar kaikille kaupunkiin saapuneille

kuuromykkävieraille ja koulun opettajille päivällisen. Päivällinen syötiin viheriällä kartanolla. Edellisenä iltana oli koulun entinen johtajatar kutsunut samat vieraat rukoushuoneelle. Siellä hän sydämmellisesti tervehti kuuromyksiä, jotka melkein kaikki olivat hänen entisiä oppilaitaan“. Pietarsaaressa vihki pastori Luoma myös erään miehen ja naisen avioliittoon. Mies oli kuuromykkä ja nainen puhuva.

„Huittisiin matkustin heinäkuun alussa. 29 täysi-ikäistä kuuromyksiä oli kokoontunut. Keskustelin heidän kanssaan ja mentiin läpi uskonnossa se, mitä koulussa oli opetettu. Minua auttoi täällä vaimoni ja eräs opettajatar. Olisi hyvin hauska, jos kuuromyksiäkin matkapappi sattuisi saamaan apua opettajilta. Olisihan siitä myös suurta hyötyä. Minusta näyttää että kuuromyksiä on helpompi tavata maalla, kun kutsua heitä koulukaupunkiin, vaikka heille toimittaisikin vapaapiletin rautateillä. Kuuromykät myös itse toivovat että heidän tykönsä tulisi joku jumalanpalvelusta pitämään. Me emme antaneet kuuromyksille ainoastaan opetusta, mutta myöskin varoitimme ja nuhtelimme heitä. Moni kuuromykkä näkyi hyljänneen Jumalan sanan viljelemisen, toisista valitettiin että ovat käyneet huolimattomiksi ja itsepäisiksi. Moni ei tahdo halulla tehdä työtä. Syytökset pannaan muistiin ja sitten otetaan ne esille, kun tarvis vaatii. Tällä tavalla keskustellaan, opetetaan ja neuvotaan heitä.

Kun opetus oli loppunut, pidettiin jumalanpalvelus juhlallisessa Huittisten kirkossa. Paljon kansaa oli kokoontunut kirkkoon. Virren veisuulla aloitettiin kuuromyksiäin jumalanpalvelus. Kun kerran Ehtoollinen oli jaettu, hajaannuimme kukin erihaaroille“.

(Jatk.)

Kirjeitä kuuromyksiltä.

I.

Kokemäki, 19¹⁰/₄00

Nyt minä lähestyn kuuromyksiä, koulutoveriani ja tuttaviani tervehdyksellä ja ystävyydellä. Minä olen ollut terve hyvin ja voinut ja toivon koko kevään ja kiittää Jumalaa terveydestä. Minä olen

syntynyt Kokemäen pitäjän Kakkulaisten kylässä 30 p. kesäk. 1879. Nyt olen 21 vuoden vanha. Minä matkustin junalla kuuromyksiäinkouluun 3 vuotta Jyväskylässä. Minä pääsin Herran p. ehtoolliselle vuonna 1899 Jyväskylässä. Minä sain erityistä opetusta minä oli piirustamassa kauniita kuvia Jyväskylässä. Eräs rouva Renfors opetti minua. Minun vanhemmat elävät täällä. Minun isäni elää ja äitini elää. Minun isäni on torppari. Minulla on yksi veli ja yksi sisar. Minulla on kodissani hauska olla. Minä rakastan kotiani. Kokemällä löytyy useita kuuromyksiä, mutta kaksi kuuromyksiä on käynyt Jyväskylään kuuromyksiäinkoulua. Minä haluan aina lukea Kuuromyksiäin lehteä. Tuhansia terveisiä kaikille rakkaille opettajille ja kuuromyksille.

Ystävyydellä:
T. E. Leppilähti.

II.

Tampereella, 29 p. Huhtik. 1900.

Rakkaat, Kuuromyksiäin lehden lukijat! Nyt minä rohkenen kirjoittaa tämän lehden lukijoille. Saan ilmoittaa teille, että minussa on jo keuhkotauti, ja olen ollut sairaalassa täällä 2 kertaa. Minä tahdon kertoa teille: Minä olen syntynyt Salon kauppalassa vuonna 1880 ja sen jälkeen tulin kuuromyksiä. Sitten v. 1891 minut lähetti äitini Turun kuuromyksiäinkouluun. Minun koulunkäyntini kesti 7 vuotta. Minä pääsin Herran Ehtoolliselle v. 1898, ja sitten tulin palvelemaan neiti Aina Violénin luona Loimaalla. Minä olen ollut palvelemissa siellä 3 kuukautta ja sitten tulin Loimaalta Tampereelle hakemaan työpaikkaa. Minä olen ollut työssä Tampereen villakutomatehtaalla ja sain vähän palkkaa viikossa. Siellä oli kuuromyksiätyttöjä.

Minulla ei ole ollut pitkään aikaan työtä, 5¹/₂ kuukauteen. Minun on niin ikävä, kun minulla ei ole sukulaisia täällä, jotka voivat auttaa minua ja toimittaa työtä minulle, mutta kuuromykät eivät täällä tahtoneet auttaa minua eivätkä toimittaa, kun minä olen orpo ja köyhä tyttö. Minä kuden sukkia ja virkkaan paidan pitsiä, alushameen pitsiä, yönuton pitsiä, housujen pitsiä ja kartiin pitsiä, ja ansaitseen rahaa. On ikävä, etteivät kuuromykät täällä elä hyvin,

vaan siivottomasti. Kuinka he niin unohtavat Jumalan, joka on vanhurskas ja rankaisee paha. Ei kukaan viittaa Jumalanpalvelusta kuuromykkille täällä joka pyhänä. Eräs kuuromykkämies valhettelee paljon ja tekee paha heille. Hän ei ymmärrä raamattuansa eikä lue mitään siitä.

Ei minun tarvitse murehtia siitä, että kuuromykkät tytöt eivät huoli minusta, sillä vaikka koko maailma ei huoli minua, k' itenkin Jeesus rakastaa omaa lastausa, jonka kyllä usein täytyy kärsiä. Kun vaan pysyn uskollisena Jeesukselle, olenpa hänen oma lapsensa. Elämässä on paljon vaivaa ja surua, mutta kerran valkenee päivä, jolloin surut häipyvät ijäksi. Rukoilkaamme, että Vapahtajamme aina tuntee meidät omaksensa. Sitten tulee aikaa, jolloin saamme olla aina ilon ja rauhan majassa. Minä aina hyvin muistan Alina Pihlajaa, joka on kanssani paljon puhunut täällä, kun hän meni pois täältä kotiinsa Isojoelle. Voi, ikävä vaan on, ett'en saa nähdä häntä. Minun äitini kuoli keuhkotautiin 26 p. Maaliskuuta, vuonna 1894, mutta minä olin lapsi, kun isäni kuoli. Minulla on 1 sisko ja 1 veli. Siskoni meni Salosta Pietariin kun äitini kuoli. Hän on naimisissa ja hänellä on 2 lasta. Minun veljeni on juoksupoikana suutarimestari Mällisen luona Salossa. Hän käy Herran Ehtoollisella siellä ensi kesänä. Minä lähetän sydämmellisiä terveisiä opettajille, opettajattarille ja rakkaille kuuromykkille.

Herra olkoon heidän kanssansa

toivoo *Helga Karlsson.*

Kuuromykkä-lapsi.

Köyhällä sepällä oli kuuromykkä-lapsi, joka tuotti hänelle paljon surua. Se oli poika, hyvä ja rakastettu poika. Kun isä näki hänet, tuli hän aina hyvin murheelliseksi, mutta siltä hän ei voi muuta tehdä, kuin rukoilla pojan edestä. Poika oli silloin kolmen vuoden vanha, hänen silmänsä katsoivat niin ymmärtäväisesti ulos maailmaan, ikäänkuin hän olisi kaikki käsittänyt, ja näytti siltä, niinkuin pieni pää ja sydän olisivat paljon kätkenneet, jota suu ei

voinut lausua. Poika oli paljon hiljaisempi kuin tavallisesti lapset ovat, hänellä oli rakastettava katse, joka niin ilmeellisesti loisti hänen sinisistä silmistään, ja muutkin lapset pelkäsivät tehdä jotakin paha, kuin kuuromykkä-lapsi oli lähellä. Tuntui kuin mykillä huulilla olisi ollut „luomakunnan huokaus“, ja isä sanoi kerran: „Jos vaan kerran Jeesus vielä eläisi, niin veisin lapseni hänen tykönsä, Hän varmaankin sen parantaisi!“ — „Mutta eläähän Jeesus vielä“, sanoi äiti.

Vaikka poika ei voinut kuulla mitään ääntä, vaikutti hänen kuitenkin se jumalanpelko, joka vallitsi hänen kodissaan ja rakkaus tunki syvemmälle hänen sydämeensä niinkuin aamukaste kukkaan. Kun isä aamulla ja illalla luki siunauksen, piti äiti lasta sylissään ja hän pani kätensä ristiin. Ja joka kerran kun ruvettiin syömään, nousivat kaikki ja rukoilivat: „Tule Herra Jeesus vieraaksemme ja siunaa meille einehemme“. Silloin seiso i mykkä lapsikin tuolin takana, eikä ollut ottanut palaakaan suuhunsa, ennenkuin oli rukoillut toisten kanssa.

Sepän langon perheessä oli elämä toisenlaista. Heidän perheessään ei ollut Jumalan sanalla mitään arvoa eikä tulevaista elämää ajateltu. Tämä lanko asui läheisessä kaupungissa, jossa oli taitava lääkäri, johon seppä paljon luotti. Seppä päätti viedä lapsen kaupunkiin, jos mahdollista, saadakseen sen parannetuksi. Lanko lupasi ottaa pojan kotiinsa ja hyvästi hoitaa lasta. Isä vei lapsen sinne ja palasi seuraavana aamuna kotiin. Eron hetki oli vaikea. Poika-parasta ei tuntunut vieraassa paikassa kodikkaalta. Hän käveli huoneesta toiseen, ikäänkuin kotia etsien, sitten hän alkoi itkeä, kun ei sitä löytänyt. Tuli sitten päivällis-aika ja vanhat sekä nuoret söivät hyvällä ruokahalulla, mutta kuuromykkä-poika ei istunut, vaan seiso i tuolinsa takana, kädet ristissä. Hän katsoi, etteivätkö toiset nousisi ylös rukoilemaan; hän katsoi ympärilleen ja tuli levottomaksi. Silloin ruvettiin hänelle sanomaan että hänen pitäisi syödä, mutta se ei auttanut, poikahan oli kuuromykkä. Poika taas tahtoi kysyä, eikö täällä rukoiltu, mutta eihän hän voinut. Hän kcetti liikkeillään näyttää että pitäisi luettaman ruokarukous. Ruokavie-raat ymmärsivät sen kyllä mutta eivät tahtoneet ymmärtää. Poika meni sitten yhden luo ja toisen luo, pani kätensä ristiin ja katsoi heihin rukoilevalla katseella. Tuskallinen häpeä tuli nyt pöydässä-istujain

yli, ja he koettivat rauhoittaa lasta, mutta eivät voineet. Pitikö heidän nyt rukoilla? Sitä he eivät olleet koskaan ennen tehneet. Mutta lapsi ei antanut perää ja vihdoin nousivat mies ja vaimo ylös, kun eivät muuta neuvoa tietäneet, ja vaimo rukoilee vapisevalla äänellä: „Tule Herra Jesus vieraaksemme ja siunaa meille einehemme“.

Näin oli kuuromykkä, kolme vuotias lapsi tullut Vapahtajansa sanansaattajaksi ja kehoittavaksi ääneksi jumalattomille, joka kehoitti heitä ajattelemaan taivaan ja maan Herraa.

Lasta ei tosin voinut lääkäri parantaa, mutta hän sai sittemmin opetusta kuuromykkäinkoulussa ja oppi myöhemmin kirjansitomista. Kun kerran hänen koulussa ollessaan hänen sisarensa kävi hänen luonaan, huokasi hän ja ajatteli itsekseen: „Oi miksi antoi Jumala minun syntyä kuuromykkänä, muutoin minä saarnaisin Jeesusta pakanoille“. Mutta tähän sopii vastaukseksi Herran sana: „Mitä minä teen, sitä et sinä nyt tiedä, täst'edes sinä saat sen tietää“.

Suola.

Oletko koskaan tullut ajatelleeksi, mistä suolaa saadaan. Ette varmaankaan, sillä onhan suola niin tavallista. Sitä näkee joka päivä ruokapöydällä, ja monta kertaa päivässä saa sitä maistella muun ruuan höyrystenä.

Tavallista ruokasuolaa saadaan meristä, Etelä-Europan rannikolta. Siellä kaivetaan meren rannalle pieniä lammikoita ja laskeetaan niihin merivettä. Merivesi on suolaista. Vähitellen kuivuu eli haihtuu vesi, kun aurinko paistaa. Kun vesi on kuivunut, jää lammikon pohjalle valkoista suolaa, joka sitten korjataan.

Mutta suolaa ei saada ainoastaan merestä. Sitä saadaan vuoristakin. Keski-Europan vuorista on kaivettu suolaa monia satoja vuosia, eikä suola sieltä näy loppuvan. Kerrotaan että tämä Keski-Europan suolavuori löydettiin omituisella tavalla. Eräs ruhtinatar istui muutamana päivänä kalliolla ja leikkitteli kallisarvoisen vihkimäsormuksensa kanssa. Äkkiä putosi sormus hänen kädestään ja vieri vuoren halkeamaan. Kaikki hänen seuralaisensa menivät sormusta hakemaan, mutta se oli mennyt niin syvälle, ettei kukaan voinut sitä löytää.

Silloin kutsuttiin vuorikaivajia ja tekivät työtä yöt ja päivät kaivaen yhä, syvemmälle ja syvemmälle. Mutta turhaan -- sormusta ei löytynyt! Vaan syvältä maan sisästä löydettiin jotain kalliimpaa, kuin ruhtinattaren sormus. Sieltä löydettiin runsas ja laeva kerros lumivalkeata vuorisuolaa.

Myi itsensä.

Talonpoika myi eräänä päivänä kuormallisen viljaa kaupungissa. Viljaa punnitessa kävi hän itsekkin petollisesti va'alle kuormineen seisomaan. Kun oli punnittu, meni hän purkamaan kuormaansa ja toi sitten rekensä punnittavaksi, mutta sillä kertaa ei hän enään itse asettunut vaakaan. Ostaja kutsui sitten miehen luokseen ja maksoi miehelle täyden painon mukaan viljasta. Talonpoika pisti rahat taskuunsa ja nauroi itsekseen, sille, kun hän oli osannut pettää viljakauppiaan. Ystävällinen kauppias käski talonpoikaa istumaan ja keskusteli hänen kanssaan vuodentulosta, karjau hinnasta y. m. Sitten talonpoika alkoi mennä pois. Hän sanoi itsellään olevan tärkeitä asioita. „Ette suinkaan“, sanoi kauppias, „eihän se voi tulla kysymykseenkään, että te pois lähдете; olenhan minä aivan täyden painon mukaan ostanut teidät, ja maksanut vaatimanne hinnan. Nyt te olette minun ja omaisuuteni kanssa menettelen minä niinkuin tahdon“.

Talonpoika heräsi huomaamaan että hän todellakin oli myynyt itsensä. Katuvaisena tunnusti hän rikoksensa. Tämän jälkeen ei hän enään koskaan punnittanut itseään kuormaansa kanssa.

Rakkaat kuuromykät! Moni ihminen myö todellakin itsensä, vaikka ei juuri tällä tavalla, kuin talonpoika. Jokainen, joka valehtelee, pettää ja varastaa, pannen sillä tavalla kunniansa ja tulevaisen elämäntoivon alttiiksi. Hän myö itsensä synnille ja perkeleelle. Ja vaikka ei hän saakaan siitä mitään maksua niin ostaja, synti ja perkele, pitävät lujasti kiinni sitoumuksesta, eivätkä tahdo päästää saalistansa irti.

Pieniä tietoja.

— **Aistivalliskoulujen opettajain kokous.** Kenraalikuvernööri Bobrikoff ei ole vielä antanut lupaa kokouksen pitämiseen. Hän vaatii ensin, että hänelle ilmoitetaan paikka, missä se pidetään ja keskustelukysymykset. Kouluhallitus on pyytänyt kaikilta aistivallisten koulujen opettajilta tietoja näistä asioista.

— **Mikkelin kuuromykkäinkoulusta** laskettiin Herran Ehtoolliselle ja päästettiin koulusta pois Toukok. 31 päivänä seuraavat oppilaat: Aksel Ahlqvist, Kiskosta; Otto Hämäläinen, Leppävirralta; Paavo Leskinen, Udeltakirkolta (Viipurin läänistä); Fanny Brusin, Tampereelta ja Olga Paldanius, Oulusta. Herran Ehtoolliselle päästi oppilaat pastori Hugo Nyberg.

— **Pappi kuuromykkille.** Tanskan hallitus on nyt päättänyt asettaa oman papin kuuromykkille. Pappi saa palkkaa 3,000 kruunua (= 4,200 markkaa) vuodessa. Hänen tulee asua Köpenhaminassa ja olla siellä, kuten pitäjän papin Köpenhaminan kuuromykkille. Sitäpaitsi tulee hänen matkustaa yli koko Tanskan maan ja pitää huolta kuuromykkäin sielunhoidosta. Opettaja Köpenhaminan kuuromykkäinkoulussa, jumaluusopin kandidaatti Jörgensen tulee tähän papin virkaan. Hänen pitää ensin kuunnella opetusta 2 kuu-kauden ajan puhekouluissa.

— **„Smaabladet för Dövstumme“**, tanskalainen kuuromykkäin lehti, jota toimittaa maisteri F. Bech, on saanut valtiolta 300 kruunun (420 markan suuruisen avun vuosittain).

— **Alina Salin**, kuuromykkä palvelustyttö on palvellut 8 vuotta kauppias Krapifskyllä Hämeenlinnassa. Hän on nyt 36 vuoden vanha. Hän on aina tehnyt työnsä hyvin. Vanhempia ei hänellä ole, he ovat kuolleet. S. K.

Ilmoituksia.

Ne kuuromykkät,

jotka tulevat Vaasaan työnhakuun eli johonkin ammattiin ja oppiin, niin kääntykööt allekirjoittaneen puoleen, joka hankkii työpaikkoja ja vastaa kirjeisiin. Osoite: Suutari **Matti Mäkinen**, Vaasa, Vaasapuistikko N:o 26.